

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 848/2012

z dnia 19 września 2012 r.

zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) odnośnie do związków fenylortęci

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 68 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W komunikacie Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego „Strategia Wspólnoty w zakresie rtęci” ⁽²⁾ Komisja zasygnalizowała, że konieczne jest obniżenie poziomu rtęci w środowisku, jak również poziomu narażenia ludzi na jej działanie. Komisja zaproponowała wyznaczenie takich celów, jak redukcja ilości rtęci wprowadzanej do obiegu przez społeczeństwo poprzez zmniejszenie podaży i popytu, ograniczenie emisji rtęci i ochrona przed tą emisją. Komunikat ten został poddany przeglądowi w 2010 r. ⁽³⁾.
- (2) Rada wielokrotnie potwierdzała swoje zaangażowanie w realizację celu ogólnego, jakim jest ochrona środowiska i zdrowia ludzi przed uwalnianiem rtęci i jej związków poprzez ograniczenie do minimum, a tam, gdzie to możliwe, ostateczne wyeliminowanie na całym świecie uwalniania rtęci do powietrza, wody i gleby przez człowieka. W tym kontekście Rada podkreśliła, że produkty z dodatkiem rtęci, jeśli istnieją dla nich realne alternatywy, powinny być wycofane tak szybko i kompleksowo, jak to możliwe, a ostatecznie wszystkie produkty z dodatkiem rtęci powinny być stopniowo wycofane, uwzględniając należyte warunki techniczne i ekonomiczne oraz potrzeby badań naukowych i rozwoju ⁽⁴⁾.
- (3) Rtęć i jej związki są wysoce toksyczne dla ludzi, ekosystemów, fauny i flory. Wysokie dawki mogą okazać się śmiertelne dla ludzi, lecz nawet stosunkowo niskie dawki mogą spowodować poważne zaburzenia neurorozwojowe. Stwierdzono także możliwość negatywnego wpływu na układ krążenia, układ odpornościowy

i rozrodczy. Rtęć jest uważana za globalny czynnik zanieczyszczający, charakteryzujący się dużą odpornością i krążący w różnych formach pomiędzy powietrzem, wodą, osadami, glebą oraz fauną i florą. W środowisku może przekształcić się w swoją najbardziej toksyczną formę, czyli metylortęć.

- (4) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 stanowi, że jeśli państwo członkowskie uzna, że produkcja, wprowadzanie do obrotu lub stosowanie substancji w jej postaci własnej, jako składnika mieszaniny lub w wyrobie stanowi dla środowiska lub zdrowia człowieka zagrożenie, które nie jest odpowiednio kontrolowane i któremu należy przeciwdziałać, państwo to zobowiązane jest przygotować dokumentację, powiadomiwszy o tym wcześniej Europejską Agencję Chemikaliów (zwana dalej „Agencją”).
- (5) Na podstawie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 25/2008 z dnia 14 marca 2008 r. zmieniającej załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG ⁽⁵⁾ rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 zostało włączone do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym
- (6) Norwegia przygotowała dokumentację dotyczącą pięciu związków fenylortęci, tj. octanu fenylortęci, propionianu fenylortęci, 2-etyloheksanianu fenylortęci, oktanianu fenylortęci oraz neodekanianu fenylortęci, co dowodzi, że konieczne jest działanie w skali całej Unii w celu ograniczenia zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzi, jakie stanowi produkcja, stosowanie lub wprowadzanie do obrotu tych substancji w ich postaci własnej, jako składników mieszaniny lub w wyrobach. Dokumentację tę przedłożono Agencji w celu rozpoczęcia procesu wprowadzania ograniczeń.
- (7) Wiadomo, że wspomniane powyżej związki fenylortęci są stosowane przede wszystkim jako katalizatory w systemach poliuretanowych znajdujących zastosowanie w odniesieniu do powłok, klejów, środków uszczelniających i elastomerów. Katalizatory rtęciowe zostają wbudowane w strukturę polimerów i pozostają w wyrobie końcowym, z którego związki rtęci i fenylortęci nie są uwalniane celowo. Brak jest informacji o stosowaniu innych związków fenylortęci jako katalizatorów w systemach poliuretanowych, dlatego nie zostały one uwzględnione w ocenie zawartej w dokumentacji.
- (8) Cykl życia związków fenylortęci prowadzi do znacznego uwalniania rtęci do środowiska i przyczynia się do całkowitej emisji rtęci. W szczególności związki fenylortęci w środowisku ulegają rozpadowi na produkty, takie jak metylortęć, stanowiące zagrożenie równoważne temu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ COM(2005) 20 wersja ostateczna.

⁽³⁾ COM(2010) 723 wersja ostateczna.

⁽⁴⁾ Konkluzje Rady z dnia 15 marca 2011 r. „Przegląd strategii Wspólnoty w zakresie rtęci”, z dnia 4 grudnia 2008 r. „Podjęcie światowych wyzwań związanych z rtęcią” oraz z dnia 24 czerwca 2005 r. „W sprawie strategii Wspólnoty w zakresie rtęci”.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 182 z 10.7.2008, s. 11.

jakie stwarzają substancje trwałe, wykazujące zdolność do bioakumulacji i toksyczne (substancje PBT). Interkonwersja metabolitów związków fenylortęci umożliwia ich transport na dalekie odległości. Ze względu na powstawanie produktów przemiany/rozpadu o właściwościach PBT, same związki fenylortęci muszą być traktowane jak substancje PBT, jeśli chodzi o kontrolę emisji i narażenia. W tym celu należy zminimalizować emisję i narażenie ludzi i środowiska.

- (9) Głównym źródłem narażenia ludzi poprzez środowisko może być żywność, w której można znaleźć produkty rozpadu związków fenylortęci, w tym metylortęć. Metylortęć akumuluje się przede wszystkim w łańcuchu pokarmowym w środowisku wodnym, przez co najbardziej narażone na jej działanie są populacje ludzi oraz fauna charakteryzująca się wysokim spożyciem ryb i owoców morza. Metylortęć łatwo przenika przez barierę łożyskową oraz barierę krew-mózg i może zahamować rozwój umysłowy nawet przed narodzinami dziecka, stanowiąc największe zagrożenie dla kobiet w wieku rozrodczym oraz dzieci.
- (10) W dniu 10 czerwca 2011 r. działający przy Agencji Komitet do Spraw Oceny Ryzyka (RAC) przyjął opinię na temat zaproponowanych ograniczeń, biorąc pod uwagę ich skuteczność w zmniejszaniu zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzi. Ponadto RAC ustalił, że inne organiczne związki rtęci mogą być stosowane jako katalizatory w produkcji polimerów. Substancje te nie zostały jednak uwzględnione w ocenie zawartej w dokumentacji.
- (11) W dniu 15 września 2011 r. działający przy Agencji Komitet Analiz Społeczno-Ekonomicznych przyjął opinię

na temat zaproponowanych ograniczeń, biorąc pod uwagę ich skuteczność w przeciwdziałaniu zidentyfikowanym zagrożeniom pod względem korzyści i kosztów społeczno-gospodarczych.

- (12) Agencja przedłożyła Komisji opinie Komitetu ds. Oceny Ryzyka i Komitetu ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych.
- (13) Należy zapewnić podmiotom, których to dotyczy, odpowiednią ilość czasu na wprowadzenie środków niezbędnych do spełnienia nowych wymogów w zakresie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 10 października 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 września 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 dodaje się pozycję 62 w brzmieniu:

„62.	1. Nie są produkowane, wprowadzane do obrotu lub stosowane jako substancje bądź w mieszaninach po dniu 10 października 2017 r., jeżeli stężenie rtęci w mieszaninach jest nie mniejsze niż 0,01 % masowo.
a) Octan fenylortęci Nr WE 200-532-5 Nr CAS 62-38-4	2. Wyroby i wszelkie ich części zawierające jedną lub kilka tych substancji nie są wprowadzane do obrotu po dniu 10 października 2017 r., jeżeli stężenie rtęci w wyrobach lub dowolnej ich części jest nie mniejsze niż 0,01 % masowo.”
b) Propionian fenylortęci Nr WE: 203-094-3 Nr CAS 103-27-5	
c) 2-etyloheksanian fenylortęci Nr WE: 236-326-7 Nr CAS 13302-00-6	
d) Oktanian fenylortęci Nr WE: - Nr CAS 13864-38-5	
e) Neodekanian fenylortęci Nr WE: 247-783-7 Nr CAS 26545-49-3	